

øst, hvor vi siger, at det er det svar, vi mener er det bedste vi kan give til børnene og til de forældre, som har svært ved selv at løse problemerne. Det er det, vi går efter, og det er det, vi også håber at et flertal her i Folketinget vil være parat til at gå efter.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):
Så er det hr. Per Dalgaard som ordfører.

Per Dalgaard (DF):

I lovforslag nr. L 36 om forældremyndighed og samvær er der i forhold til tidligere års problematikker i den samme sag intet nyt under solen – desværre, kunne man sige.

De problemer, der opstår ved skilsmisser i konfliktfyldte forhold, eksisterer stadig, og det er stadig væk et område, hvor lovgivning er fantastisk svær at lave, uanset hvor mange gange ønsket om dette fremsættes. Hvis der var en facitliste, som kunne løse problemerne, ville Dansk Folkeparti uden blusel stemme for denne, men det er der desværre ikke.

Alle herinde er indstillet på at varetage barnets tarv, og som jeg nævnte ved sidste samplings behandling af samme forslag, vil en yderligere drejning lovgivningsmæssigt mod barnets tarv være et ønske fra vores side. Hvordan det så i praksis skal gennemføres, er den store udfordring.

I Dansk Folkeparti er vi glade for, at statsamterne i 2003 i to tredjedele af tilfældene lyttede til børnenes udsagn i de tilfælde, hvor der var konflikter, også til børn, som var under 12 år, og det fortæller mig, at det dog ikke står helt så galt til alligevel.

Men der er én ting, som ligger mig meget på sinde i forbindelse med det, der er blevet benævnt som samværschikane: Jeg kunne egentlig godt tænke mig, at man i et sådant lovkompleks omkring skilsmissebørn havde en passus, der hed, at hvis samværsforælderen ofte oplevede chikanerier fra den, som havde barnet, dokumenterede chikanerier, så skulle der simpelt hen rejses en ny forældremyndighedssag, således at forældremyndigheden blev overdraget til den anden forælder.

Jeg er sikker på, at hvis der var en sådan passus i lovgivningen, kunne det måske medføre, at nogle af de chikanerier, som vi desværre oplever i forbindelse med samværet, forduftede af sig selv.

Jeg behøver vel ikke at nævne, at der selvfølgelig ikke skal være noget tvunget samvær, hvis

barnet føler sig utrygt over for den anden forælder eller over for det miljø, den pågældende forælder færdes i.

Det var kort omkring L 36, og jeg vil sige, at vi vil gå til udvalgsarbejdet i en positiv ånd og se på, om der er nogle ændringer i det, som kan medføre, at vi får en samlet problematik og en samlet lovgivning omkring det.

Hvad B 4 angår, så er det også en genfremsettelse, næsten, at et tidligere forslag fra Kristendemokraterne. Dengang i 2003 kunne Dansk Folkeparti støtte forslaget, og det kan vi til dels også i dag.

Forslaget her fokuserer også på barnets tarv i forbindelse med skilsmisse, men det tager sigte på at få forholdet før skilsmissen fastlagt, så forløbet efter skilsmissen bliver mere gnidningsløst.

Men der er jo desværre nogle tilfælde, hvor forældrene ikke kan finde ud af at have deres børn på skift til stor skade for barnet.

Vi vil gerne være med til at forbedre forholdene for barnet ved at gøre det klart for de forældre, der bliver skilt, at samfundet tager de problemer, der kan opstå ved konflikter mellem forældrene, og som skader barnet, meget alvorligt, og at vi ikke vil se på, at det skader barnet.

Derfor er vi meget enige i det, der fremgår af et citat fra beslutningsforslaget, som jeg lige vil læse. Der står, »at myndighederne i de konfliktfyldte sager giver samværsforælderen for mange chancer«, og det er jeg helt enig i. Der gives for mange chancer i forbindelse med det, der er nogle der har kaldt samværschikane.

KI. 15.35

Der skal sættes meget tidligere ind, når sådanne problemer opstår, og vi er således helt enige i de argumenter, der fremføres for at afbøde de skader, der påføres børn i konfliktfyldte skilsmisser.

Af de seks punkter, som Kristendemokraterne har på forsiden af deres beslutningsforslag, er der et par stykker, som vi ikke umiddelbart er så varme på.

I punkt 4, som egentlig er lidt vagt formuleret, lægger man faktisk op til, at forældre, der er skilt, skal have bedre mulighed for at indgå i støttenetværk med andre forældre. Det mener jeg ikke man kan lovgive om. Og der står også længere omme i forklaringerne, at man sågar vil have lavet en ny kommunal og ministeriel opgave for at klare den slags netværksproblematikker. Det er vi i hvert fald modstandere af.